

nogen praktisk Anvendelse. Det kan saaledes ganske vist i det Fjerne regnes ud, at det mulig ikke vil komme dertil. Men der er jo ogsaa stor Sandsynlighed for, at det dog nok vil faae nogen Anvendelse, og uanset det er det klart for os Allesammen, at skulde der komme Noget ud af Forhandlingens Bei mellem de forskellige Amtstuer her i Thinget, maatte det Spørgsmaal om Forholdene ved Kronborg Amtstue ud af Berden. Det har vistnok forbausset det store Flertal af Folket saavel i den ene som i den anden Retning, at dette Spørgsmaal om Kronborg Amtstue kunde komme til at spille en saadan Rolle, som det spillede i forrige Samling. Det ærede Medlem fra Veile Amts 2den Valgkreds havde vist Ret i, at der ikke var nogen egentlig Forbindelse mellem dette Lovforslag og Lønningsforholdene, som vare Gjenstand for Forhandling i Fjor paa Finantsloven. Ganske vist; men paa den anden Side, naar der vedtages en Lov, saa svinder Spørgsmaalet om Lønningsordningen ved at konstituere en Amtsforsvalter herude ind og falder bort. Sagen har som sagt været gjort til Gjenstand for Forhandling her i Thinget, idet der fra Regjeringens Side forelagdes et Lovforslag i Landssthingets Samling 1874—75. Det blev gjort færdigt der, kom herind, gif til 1ste Behandling og blev henvist til et Udvalg, hvorfra ingen Betænkning kom. Det blev saa atter forelagt her Aaret efter; hele Thinget vil nok have i Grindring, at der gjorde sig to Standpunkter gjældende. Det Standpunkt, som blev gjort gjældende af Regjeringen og i Lovforslaget, var det, at der skulde være en samlet Løn og Kontorhold til et Beløb af noget over 11,000 Kr., idet Kontorholdet beregnedes til 3,150 Kr., og Lønnen til 8,000 Kr. Det var jo rigtignok et Forslag, der angik Bevarelsen af Kronborg Amtstue. Nu vil jeg ikke anstille Betragtninger over, hvorvidt de to sidste ærede Talere, de ærede Medlemmer for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) kunne have Ret i den Betragtning, hvori de ere enige, at det var helbigst, at Kronborg Amtstue var bleven opretholdt som særlig Amtstue. Derom skal jeg ikke udtale mig. Men det Standpunkt, som fremkom fra Folkethingets Side i Modsetning til Regjeringens, var, som det jo er temmelig godt kjendt, at Amtstuen skulde nedlægges, særlig i Genhold til Bestemmelsen i Lov af 2den Juli 1870, hvorefter det saa vidt muligt skal iagttages, at der kun er een Amtstue i hvert Amt. Men hvad vistnok haade det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og Alle, der kjende Noget til denne Sag, vare paa det Rense med, var, at der med Hensyn til de store Skovkassererforretninger, som ere henlagte til Kronborg Amtstue, skulde træffes en anden og endelig Ordning. Det blev erkjendt fra alle Sider, at man ikke uden videre skulde

fige: Vi nedlægge Kronborg Amtstue og henlægge Forretningerne til Frederiksborg; thi dermed var Sagen ikke afgjort, fordi Halvdelen og maasse de vigtigste Forretninger ved Kronborg Amtstue vedkommer det store Skovkomplek, som denne Amtstue ligger midt i. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds havde den Tanke, at man skulde ordne det saaledes, at en Del private Mænd i Distriktet bleve ansatte som et Slags Skovkasserere, saaledes, at de udførte Skovkassererforretningerne. Dermed mente han at have fremmet baade Statens og Egnens Beboeres Interesser. Hvad det Finantzielle angaar, kan det være, at der med stor Sparommelighed eller rettere lidt Knebenhed kunde opnaas Noget ved, at private Interesser vare knyttede dertil. Det kunde tænkes, at de 5 til 6 eller maasse 8 private Mænd, der skulde have Skovkassererforretningerne, kunde affpises lidt billigere end med det Beløb, som Skovkassereren skulde have efter Lovforslaget til Kontorhold og Løn, men det vilde i alt Fald ikke blive store Sager, hvad der sparedes. Jeg vil henstille til Enhver at overtænke, om der, naar en Mand skulde paatage sig disse Forretninger med Hensyn til Stovene for Staten, og han, som rimeligt var, maatte stille en temmelig betydelig Sikkerhed — thi det er ikke ganske smaa Beløb, men tvertimod temmelig store Summer, her er Tale om, og hvis Oppebørjel Staten ikke kunde forsvare Andet end at have nogen Sikkerhed for — om der saa kunde spares noget Synderligt ved at fordele disse Lønningsbeløb paa en Mængde smaa Skovkasserere i Stedet for at have een saadan, som Lovforslaget foreslog. Og hvad Beboerne angaar, saa vilde de være bedre tjent med at have det Hele samlet paa eet Sted. Hvorledes forholder det sig nemlig med Afsetningen af Skoveffekterne? Der selges ganske vist en Del Favnbrænde, der kjøres til Hillerød Station og sendes til Kjøbenhavn, som kjøbes af Brændehandlerne der. Men at disse Folk skulde have stort Besvær ved at komme til Esrom og betale, tror jeg ikke. Det kunde vel ogsaa nok ordnes saaledes, at de ikke behøvede at reise derud. Dernæst affættes der en Del Brænde til Hillerød Savværk; men den overveiende Del af Træet forhandles og forarbejdes, og Forretningerne derved udføres af de saa velbekjendte Kulsvoiere. Der er nemlig i den Egn en Mængde Beboere, hvis Hovednæringsvei er at købe og selge og forarbejde Træ og svie Kul; men Forretningerne bestaa væsentlig i at sælge til Helsingør og Kjøbenhavn. Der er en Mængde Beboere, som have deres Hovederhverv af Stovene, og naar de købe Effekter i Stovene, som grændse op til hinanden i disse store Skovdistrikter, saa vil det være meget besværligt for disse Folk eet Sted at skulle betale for, hvad de have kjøbt den ene Gang, og et andet Sted for, hvad de have kjøbt en anden Gang, og saaledes løbe hele Skovkomplekset rundt. Det var meget mere bekvemt for dem, at man havde en